

CONTRA-INFOS

Butlletí Setmanal de Contra-Informació

Número Especial Desallotjament Hamsa

4 d'agost de 2004

3.056 dies i nits de creativitat i resistència són més de vuit anys

No negarem que avui estem tristes, perquè ens han robat un espai construït i viscut per moltes veus, persones i moments. I avui, moltes de nosaltres en llevar-nos amb la notícia de que la policia havia desallotjat la Hamsa a traïció, amb nocturnitat i alevosia ens ha envaït la ràbia. Tot i així cal assumir els desallotjaments i la desaparició física dels espais com una part més de la vida dels centres socials i cal anar una mica més enllà d'aquest primer moment. A més és tant important el com del desallotjament, com el què. Tot i que ells sempre intentaran marcar el ritme, la nostra resposta de protesta ha estat i serà escapar-nos de les seves urpes com, quan i perquè volem.

Avui ha quedat clar que si temen alguna cosa, és el fet que a la ciutat de la pau, Barcelona 2004, es visibilitzin els conflictes reals que es donen a la ciutat. És per això que han aplicat l'enginyeria repressiva més sofisticada, enmig d'una nit calurosa d'agost, poca estona abans que comencessin les guàrdies, per poder sorprendre a les persones que feia 129 dies que resistien a la Hamsa i aconseguir que el desallotjament els fos el més fàcil possible. Les administracions i els decisors polítics tenen alguns objectius clars: volen que a les persones que es neguen a viure la seva vida dins l'actual ordre de por marcat pels ritmes del mercat, la resistència els surti el més costosa possible. És per això que han deixat passar tots aquests dies i les seves nits, allargant el moment del desallotjament fins qui sabia quan. Han intentat desgastar al màxim possible, forçant a diverses persones a dormir nit rera nit fora les seves cases. D'altra banda, volen "solucionar" el problema que els suposa l'okupació sense que ningú se n'assabenti, higiènicament. No poden permetre que els talls i intervencions necessàries per aconseguir acabar amb tot allò que no té cabuda dins la ciutat aparador, embrutin la imatge que amb tant esforç, inversions i arrogància estan construint dia a dia.

En canvi, totes aquelles persones que estem okupant i posant, també dia a dia, la nostra vida en projectes col·lectius i antagonistes, volem que els desallotjaments siguin una cosa ben diferent. Són un moment important perquè marquen la fi d'un espai físic que ens és un marc necessari. Però a més, són un moment en què podem donar una visibilitat especial a la nostra lluita quotidiana. La decisió de no obeir té una imatge clara i contun-

dent durant l'enfrontament que suposa un desallotjament, amb la policia per un cantó, les persones que defensen el seu projecte per un altre. En aquest moment no hi ha diàleg possible.

Avui han aconseguit en un primer moment imposar els seus objectius. Tot i això, també avui hem estat capaços entre tots plegats, d'oferir una resposta forta, d'explicar a la ciutat el que ha passat i d'aconseguir que el desallotjament no els sortís gratuït. Cal valorar molt positivament el fet que hi hagi hagut diverses estratègies i que amb tot plegat, s'hagi pogut expressar el conflicte que suposa un desallotjament.

La Pedrera al migdia, s'ha convertit sens dubte en un punt d'inflexió que ha desbocat d'energia a totes aquelles persones que ja duïen des de la matinada d'empeu, ja fos la gent que resistia a l'interior de la Hamsa com dels grups que no han parat d'arribar des les sis del matí. Amb aquesta acció, s'ha girat la truita. No n'hem tingut prou amb defensar-nos, també hem estat capaces d'atacar el cor de la barcelona turística. Per què la Hamsa, per nosaltres, des del primer dia no són les seves quatre parets. La construcció d'un espai col·lectiu autogestionat mai ha depès d'un edifici concret, i avui i demà ens continuarem traslladant allà on sigui, a la Pedrera, a les seus del Tripartit i si cal, a l'Ajuntament de Barcelona.

Dissabte 7 d'agost 20h Manifestació a la plaça de Sants

PER SORPRESA, AMB PREMEDITACIÓ I NOCTURNITAT

Desallotjat el CSOA Hamsa de matinada després de 128 dies de resistència

Les accions de protesta es prolonguen tot el dia: concentracions, manifestacions i okupació de la Pedrera

HOSTAFRANCS.- «Als volts de 2/4 de 4 de la matinada, un cos especial de la Policia Nacional entrava als dos edificis del CSOA Hamsa. Un desplegament d'unes 18 furgonetes plenes d'antiavalots es disposaven sigilosament a envoltar la casa i tallar els accessos pels carrers propers. El cos especial ha despertat la gent que estava dormint a l'interior amb els focus de les seves lots, amb crits i amenaces, dient-los que s'arraconessin. Després de tenir controlada tota la gent, la policia ha obert els accessos als antiavalots i a tot un seguit de membres de diferents cossos policials

que han filmat tot l'interior dels edificis del centre social buscant inexistents elements explosius. Després d'ajuntar tota la gent, els han retingut durant més de dues hores, els han identificat i els han deixat anar sense practicar cap detenció.

La resposta no es fa esperar

Eren 2/4 de 8 quan ja hi havia un grup de gent a la plaça de Sants, que ha tallat el trànsit en ambdues direccions i han començat a fer cartells i pancartes de protesta, per enfilars el camí cap al Districte

davant del qual s'han concentrat a partir de les 8 del matí. Més de setanta persones començaven a increpar els antiavalots allà desplegats mentre es tallava el trànsit a la carretera de Sants.

A les 11 del matí es produïa la primera gran concentració en resposta al desallotjament. Passats un quart i cinc de l'hora, més de dues-centes persones ja tallaven la Via Laietana a l'alçada del carrer Jaume I. Amb crits i pancartes la manifestació s'ha encaminat cap a la plaça Sant Jaume on Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana han intimidat les manifestants, que han continuat el seu recorregut fins les Rambles, han passat per plaça Catalunya, i han acabat caminant Passeig de Gràcia amunt. A mesura que els minuts passaven, més i més gent s'anava afegint per sumar mans i veus a la protesta.

Okupació de la Pedrera

Quan la manifestació arribava a l'alçada de la Pedrera passats 2/4 d'1 del migdia, unes deu persones que prèviament havien entrat a l'edifici s'han encadenat al primer pis, i al terrat quatre persones més. Alhora es despenjava un pancarta de protesta a la façana de l'edifici en la que es podia llegir «L'únic patrimoni de la humanitat és la cultura popular. L'Hamsa viu». Mentrestant, dues persones es despenjaven de la mateixa façana. Una trentena de manifestants ha entrat també a l'edifici per donar suport a l'acció. Ha estat en aquest moment quan els antiavalots s'han desplegat al voltant de la Pedrera i han carregat amb duresa tant al carrer com, fins i tot, dins dels baixos de l'edifici, deixant força ferides i contusionades.

Poc després, entre els serveis de seguretat privada i la policia han expulsat els turistes que hi havia dins per poder començar a desallotjar amb impunitat. Minuts després accedien a la primera planta, on han tret violentament la gent que s'hi

Un agent policial entorpint la visió dels murals de la façana de l'Hamsa el 4 d'agost.

havia encadenat i l'han identificat. Una noia ha resultat ferida i ha estat hospitalitzada amb un tall al peu de set centímetres. Un cordó policial rodejava la concentració de l'exterior.

A les tres de la tarda encara quedaven quatre persones encadenades al terrat i dues més despenjades a la façana de l'edifici, que feien cas omís a la policia quan deia que abandonessin la seva actitud. Mentre augmentava la concentració a la porta de la Pedrera, la tensió amb la policia no parava de créixer. A $\frac{3}{4}$ de 4, la gent que resistia ha abandonat l'edifici i la concentració s'ha desconvocat.

I la cosa no s'atura...

A banda de les accions que s'han fet aquest matí hi ha més convocatòries de protesta pel desallotjament. De moment hi ha convocada una manifestació contra els desallotjaments a les 7 de la tarda a la plaça de Sants i una altra aquest dissabte dia 7 d'agost a les 8 del vespre també a la plaça de Sants.

És possible que apareguin noves convocatòries a les properes hores o dies, que es podran consultar a Indymedia: <http://barcelona.indymedia.org/> o a la pàgina de l'Hamsa: www.csoa-hamsa.tk »

Contra-Infos 4/8/04

Furgons i vehicles que han participat de l'assalt policial a l'edifici.

Les dues persones que s'han lligat amb cordes des del terrat de La Pedrera.

Violència policial per fer fora la gent tancada a La Pedrera.

Els cops de porra han estat presents durant l'actuació policial.

Història del CSOA Hamsa, vuit anys de dignitat viscuda

HOSTAFRANCS.- «La data d'okupació del CSOA Hamsa es remunta a fa més de vuit anys, concretament el 23 de març del 1996. Quinze dies abans s'havia produït l'okupació del Cine Princesa, i la gent que participava del Casal Popular La Garnatxa del barri de Sants, per motius d'espai, es decidiren a tirar endavant l'okupació d'un espai més gran al barri de Sants. Mesos de rehabilitació d'una antiga fàbrica metalúrgica que portava des del 92 abandonada van permetre que s'hi fés una vivenda i un espai molt ampli per omplir-ho de contingut social i polític.

Pocs dies després de l'okupació, el propietari Sr. Leprevost ja havia posat la demanda, i aquí va començar el sensefi del procediment judicial de l'Hamsa, plagat d'incoherències i irregularitats. La primera, la que, sense que se'ls hagués citat a judici, els arribés una ordre de desallotjament pel 16 de setembre del 1996, que va ser avortada per la concentració massiva que hi va haver aquell matí a les portes de la casa.

El 28 d'octubre d'aquell mateix any la policia desallotja amb violència el Cine Princesa, i d'ençà l'Hamsa es converteix en el centre social més gran de Barcelona i el que s'havia planejat com un centre social de barri passa a ser un centre social que acull activitats de tot l'àmbit metropolità. El 27 de gener del 1997 arriba la segona ordre de desallotjament pel centre social però una intensa campanya de denúncia, que inclogué la substitució de la bandera espanyola per l'okupa a l'Ajuntament de Barcelona i una manifestació que dos dies abans del desallotjament aplegà a més de cinc-mil persones al centre de la ciutat, van fer que l'ordre judicial quedés suspesa

el mateix dia per "l'alarma social" que produiria el desallotjament.

Des de llavors, l'Hamsa ha passat per un periple judicial en el que hi ha hagut tres canvis de propietari amb les seves respectives demandes, que va culminar, després d'un judici (en el que la gent del centre social no va tenir paraula per no haver pagat una caució de 6000 euros) en l'ordre de desallotjament fixada pel 29 de març d'aquest any 2004. Des del novembre anterior es va iniciar una campanya de denúncia, que va incloure accions, contra el Districte de Sants-Montjuïc, la immobiliària propietària (Cabrero Dos S.L), i moltes altres: concentracions setmanals davant del Districte, una manifestació al desembre que va recórrer la carretera de Sants. Una gran manifestació que va anar des de l'Hamsa fins l'Ajuntament dos dies abans

del dia 29 tancava aquesta campanya de denúncia.

Aquell mateix dia, una concentració omplia de gom a gom el carrer Miquel Bleach, cosa que provocà la suspensió per tercera vegada del desallotjament. Des d'aquell dia, i després de diverses notificacions, el jutge va fixar al juliol una ordre per que la policia pogués desallotjar sense previ avis qualsevol dia a qualsevol hora, ordre que ha estat sotassignada per la policia a les 3.30 hores de la matinada d'avui.

Les parets de l'Hamsa, ara ja segurament enderrocades, han vist passar en aquests més de vuit anys una infinitat d'activitats, reunions, col·lectius, tallers, actuacions, presentacions, jornades de debat, i un llarg etcètera. L'Hamsa, per les seves característiques, ha estat un punt de trobada bàsic per la gent que constitueix la xarxa de col·lectius del barri de Sants, però més enllà ha estat un espai

on s'han aplegat gent d'arreu de la metròpoli i més enllà, arribant a realitzar la Trobada Intercontinental per la Humanitat i contra el Neoliberalisme el juny de 1997; l'Hamsa es converteix en una de les seus de la trobada mundial de moviments socials convocada pels zapatistes mexicans. Aquest espai ha procurat sempre estar obert a afavorir l'autogestió de col·lectius d'arreu de Barcelona organitzant activitats i festes, però també, i potser més important, un punt en el que s'han reunit durant llargs anys diversos col·lectius: contraculturals, de dones, tallers d'art, però també plataformes, com la del 12 d'Octubre, assemblees de barri, xarxes d'afinitat, i un etcètera tant llarg que queda ara en un silenci buit fet a cop de porra i d'excavadora.»

Contra-Infos 4/8/04